
INLEIDING.

I.

DE HEERLIJKHEID DER KENNISSE GODS.

Dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den eenigen en waarachtigen God, en Jezus Christus, dien Gij gezonden hebt. JOH. 17 : 3.

„De mensch gaat naar zijn eeuwig huis”, zoo klinkt met somberen toon het woord van den Prediker, „en de rouwklagers zullen in de straat omgaan.”

Die bange werkelijkheid wordt door heel het menschedom gevoeld; de gedachte aan de ontzaglijke eeuwigheid komt met macht aan op ieder, die van het leven ernst maakt. Het dier gaat dood, maar de mensch sterft, want de adem van het beest vaart nederwaarts in de aarde, zijn lichaam vergaat tot stof, en het is niet meer; doch de adem des menschen vaart opwaarts naar boven (Pred. 3 : 21).

De mensch weet, dat niets zekerder is dan de dood, dat wat wijke of voorbijga, de dood niet, dat de nooit verwonnen dood ieder sterveling, ook den sterksten held en den machtigste der aarde, eenmaal wegrukken zal uit het land der levenden. En hij weet het, hij gevoelt het met het onuitroeibaar besef, door den Almachtige zelf diep in het hart van elk menschenkind geprent, dat het met het ingaan in den dood niet